

מדינת ישראל

ב"ה
בית הדין הרבני האזורי חיפה

תיק מספר
תאריך : כ"ב אדר תש"ע
(08/03/2010)

פני כבוד הדיינים:

הרב יצחק שמואל גמזו - אב"ד
הרב מיכאל בלייכר - דיין
הרב מאיר קאהן - דיין

התובעת :
ת.ז. :
הנתבע :
ת.ז. :
הנדון : שונות

ה ח ל ט ה

הנידון שלפנינו הוא תביעה לתשלום כתובה בסך 300000 ש"ח של האשה. הצדדים כבר נתגרשו וביה"ד החליט שידונו בכתובה לאחר הגירושין. יש לציין שהבעל הגיש תביעת גירושין בתחילה.

לאחר עיון בחומר שבתיק ובסיכומי הצדדים עולה שטענות הבעל בקצרה הם כדלקמן:

א. האשה מורדת.

ב. טענת מקח טעות בגלל מום של ציסטה בשחלה שמקורה עוד מלפני הנישואין והאשה לא גילתה לו שהיה לה ניתוח של 'אבצעס בעצם הזנב וזה קשור לציסטה בשחלה.

ג. האשה קבלה פיצויים בסך 200000 ש"ח על טיפול רשלני בציסטה ומגיע לבעל שלישי מכך.

ד. טענות על כספים שהוציאה התובעת מהחשבון המשותף תכולת בית ורכב וכן תשלומי מזונות שהוציאה ממנו במירמה מאחר ולא גילתה את הכנסותיה האמיתיות.

ה. תלונות שוא שהליכה עליו במטרה.

והנה בענין טענות מורדת כבר קבע ביה"ד בהחלטתו מיום 29.06.04 שהבעיות בין בני הזוג נולדו עקב הציסטה בה לקתה האשה בסוף שנת 2000 והטיפול הרשלני והסבל הממושך גרמו לערעור היחסים בין בני הזוג. כך שיש כאן ענין של נסתחפה שדהו של הבעל.

הבעל טען שאין כאן נסתחפה שדהו היות והמחלה נבעה ממום שהיה ידוע לאשה קודם הנישואין וניסה להוכיח טענתו בעזרת מסמכים רפואיים על אבצעס בעצם הזנב שהיה לאשה קודם נישואיה. וכן חו"ד של ד"ר שפרה מנהלת מחלקת יולדות על הציסטה בשחלה.

אולם לאחר עיון בחומר שבתיק נראה שהבעל לא הרים את נטל ההוכחה שיש קשר בין האבצעס בעצם הזנב לבין הציסטה בשחלה. כמו כן ברור שהעובדה שהציסטה התפתחה מאחת הביציות בשחלה לא נחשבת למום מלידה מכיון שהמחלה בפועל פרצה רק לאחר הנישואין לכן יש לדחות את טענות הבעל בדבר מורדת ואת טענתו בדבר מום ומקח טעות ויש לחייבן עקרונית בכתובה. גם טענות הבעל הנזכרות בסעיף ד' וה' אין לקבלם משום שלא הציג ראיות שיש בהם בכדי לערער את הכחשות האשה בסיכומיה. ולכן חיוב הכתובה נשאר בתוקפו אולם טענתו של הבעל בדבר חלקו בכספי הפיצויים של האשה בזה יש מקום לדון.

gov
www.gov.il

רחוב יל"ג 28

ת"ד 5304, חיפה 31052

טל: 1-700-501531
פקס: 04-8668122

כתובתנו באינטרנט: www.rbc.gov.il

קבלת קהל: בימים א
בשעות: 10-13:30

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי חיפה

והנה הבעל תובע סך של שליש מכספי הפיצויים דהיינו 66000 ש"ח וכפי הנראה הוא מסתמך על הדין המובא בשולחן ערוך אבן העזר סימן פ"ג סעיף א' שמי שחובל באשת איש אם מדובר במום שבסתר ניתן שליש לבעל ושני שליש לאשה. ולכאורה יש מקום לומר שהיות וכעת מדובר כבר לאחר גירושין לא מגיע מאומה לבעל. אבל זה אינו נכון שהרי הרגע הקובע הוא רגע החיוב וזה חל עוד בזמן הנישואין כאשר חיו יחד [ויש לציין שגם לדברי האשה בסיכומיה הפירוד בין הצדדים חל בסוף שנת 2001 דהיינו לאחר פרשת הטיפול הרפואי הכושל].

וראיה לדבר מדברי הבית שמואל אהע"ז סימן פ"ג ס"ק ד' שכתב שאם האשה מתה הבעל אינו יורש חלקה. מצד שאין הבעל יורש בראוי דהיינו חוב שעדין לא נגבה. משמע שאת חלקו שלו מקבל הבעל גם אחר מות אשתו אף שלא נגבה בחייה. גם אין לומר שהפיצויים על רשלנות רפואית אינן חיוב גמור. מצד דין תורה שהרי מדובר בגרמא בעלמא, כמו כן התביעה מופנית כנגד קופ"ח ובית החולים ולא ישירות כנגד הרופאים ולכן לא חל עליהם הכלל של שליש לבעל, שהרי באהע"ז סימן פ"ג סעיף א' מובא שאם ביישו את האשה בדברים ובא המבייש ופיס את האשה בממון גם אז חל הכלל של שליש לבעל אע"פ שמעיקר הדין מי שבייש בדברים פטור. ועיין עוד בספר פתחי חושן חלק אישות וירושא פרק י' סוף הערה נ"ז שכתב שפיצוי שמקבלת האשה מחברת ביטוח יותר מהמגיע ע"פ דין גם בזה דינם כנזק ובושת שחולקים ביניהם הבעל והאשה.

אי לכך באופן עקרוני ניתן לקזז מסכום הכתובה את חלקו של הבעל בפיצויים. אולם יש בעיה כיצד לחשב בנידון דידן את הסכום שהרי בשולחן ערוך אבן העזר סימן פ"ג סעיף א' מבואר שהתשלום עבור הצער שייך כולו לאשה וריפוי כולו לבעל ושליש הנזק לבעל.

והנה לפי הרשימה שהגישה האשה בכתב התביעה בבית המשפט רשום בין השאר: כאב וסבל - 1000000 ש"ח.
הוצאות רפואיות - 100000 ש"ח.
עזרת צד ג' לעבר - 50000 ש"ח.
הוצאות נסיעה לעבר - 20000 ש"ח.

הרי שהאשה מצהירה בפני בית משפט שהיו הוצאות רפואיות והוצאות נלוות גבוהות ויש לשער שחלק נכבד מהם שולם מהקופה המשותפת של בני הזוג. כמו כן האשה כותבת בכתב התביעה שלה בבית משפט בסעיף 29.4 שהבעל נעדר ימים רבים מעבודתו בגלל מצבה הרפואי.

מאידך מתוך הרשימה נראה שמירב הסכום נתבע עבור כאב וסבל דהיינו לכאורה צער. אבל לעומת זאת בסיכומיה טוענת האשה בסעיף א/2 שהפיצוי מחמת הפשרה ניתן על איבוד השחלה וחצוצרה דהיינו נזק.

כמו כן יש לקחת בחשבון שהאשה קבלה מכל תביעות כפשרה רק 200000 ש"ח ברוטו שהם 153000 נטו אחרי ניכוי הוצאות העו"ד.

בסיכומו של דבר אי אפשר לתת לבעל שליש כפשוטו מהפיצוי כי הפיצוי יתכן שהוא בחלקו על הצער, מאידך יש להניח שהיו לבעל הוצאות רפואיות ישירות ועקיפות גדולות כתוצאה ממצב הרפואי של האשה, דהיינו תשלום ריפוי והמגיע לבעל.

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי חיפה

אי לכך יש לקבוע על דרך פשרה שיש לקזז מסכום הכתובה סך של 30,000 ש"ח. ומה שטוענת האשה שעל פי חוק לא מגיע לבעל חלק בפיצוי על נזקי גוף אין לקבל טענה זו שהרי את הכתובה היא תובעת מכוח ההלכה ואינה יכולה לאחוז את החבל בשני הקצוות ולהתכחש לזכויותיו ע"פ ההלכה.

אי לכך מחליט ביה"ד:

על הבעל לשלם לאשה עבור כתובתה סך 270000 ש"ח בחמישים וארבע תשלומים שווים דהיינו 5000 ש"ח לחודש שאינם נושאים ריבית והצמדה.

ניתן ביום כ"ב אדר תש"ע
(08/03/2010)

(-) מאיר קאהן
דיין

(-) מיכאל בלייכר
דיין

(-) יצחק שמואל גמזו
אב"ד

העתק למתאים למקור

בית הדין הרבני האזורי חיפה
אישור

אנו מאשרים כי זה העתק צילום נכון ומתאים למקור.

חתימה